

เอกสารประกอบการอบรมการผลิตน้ำผลไม้พาสเจอร์ไรส์ น้ำตาลโตนด
พาสเจอร์ไรส์และลดช่องว่างน้ำตาล

22 สิงหาคม 2557

Palm sugar & Ladcheag Tan.

สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร

คณะเกษตรและชีวภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

เอกสารประกอบการอบรมการผลิตน้ำผลไม้พาสเจอร์ไรส์ น้ำตาลโตนด พาสเจอร์ไรส์และลดช่องว่างลูกตาล

ผู้เรียบเรียง

ดร.สันติธรรม โชติประทุม

ฝ่ายจัดพิมพ์

อาทิตย์ ศรีประไพ

ภัททิรา ชุ่มคำ

ฉันทันท์ บุญมาก

ปภัศรา ยามา

จัดพิมพ์โดย

สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร

คณะเกษตรและชีวภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

ถนนรัชดาภิเษก แขวงจันทรเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์/โทรสาร 02-939-0547

คำนำ

เอกสารฉบับนี้เรียบเรียงขึ้นเพื่อใช้ประกอบการอบรมทางวิชาการหลักสูตรน้ำตาลโดนคพาสเจอร์ไรซ์ และลดช่องว่างตลาด ประกอบด้วยสาระความรู้เบื้องต้นที่ใช้ในการผลิตน้ำตาลโดนคพาสเจอร์ไรซ์และลดช่องว่างตลาด โดยมีการกล่าวถึงส่วนประกอบและขั้นตอนที่ใช้การผลิตน้ำตาลโดนคพาสเจอร์ไรซ์และลดช่องว่างตลาด ผู้เรียบเรียงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้เข้าร่วมอบรมและผู้อ่านในการนำไปเผยแพร่ ปรับใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของท่านสำหรับใช้ทานในครอบครัว หรือพัฒนาต่อยอดให้เป็นผลิตภัณฑ์เพื่อจำหน่ายของตนเองหรือหน่วยงาน อันเป็นวัตถุประสงค์หลักในการให้บริการทางวิชาการครั้งนี้

ผู้เรียบเรียงขอขอบคุณ คุณณิชนันท์ บุญมาก คุณปภัศรา ยามา คุณอรุณี กองเป็ง คุณภัททิรา ชุ่มคำ และคุณอาทิตย์ ศรีประไพ อาจารย์และนักศึกษาศาखाวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร คณะเกษตรและชีวภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมทุกท่านที่มีส่วนร่วม ในการปรับปรุงและพัฒนาสูตรโยเกิร์ตและโยเกิร์ตพร้อมดื่ม และจัดเตรียมเอกสารสำหรับการอบรมครั้งนี้

ผู้เรียบเรียง

7 กันยายน 2555

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ตาลโตนด	5
น้ำตาลโตนด	6
คุณค่าทางโภชนาการจากตาลโตนด	6
องค์ประกอบทางเคมีของเนื้อตาลโตนดสุก	7
การพาสเจอร์ไรซ์	7
ลอดช่อง	8
วิธีการทำน้ำตาลโตนดพาสเจอร์ไรซ์	10
วิธีการทำลอดช่อง	11

น้ำตาลโตนด

ลักษณะทั่วไป

ต้นตาลโตนด มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Borassus flabellifer* Linn. มีชื่อสามัญภาษาอังกฤษว่า Palmyra Palm หรือ Lontar หรือ Fan Palm ในประเทศไทยมีชื่อหลายชื่อคือในภาคกลางเรียกว่า “ต้นตาลโตนด” หรือเรียกสั้นๆ ว่า “ต้นตาล” ภาคใต้เรียกว่า “ตาลโตนด” หรือ “ต้นโหนด” ชาวจังหวัดยะลาหรือปัตตานีเรียกว่า “ปอเกาะตา”

ตาลโตนดเป็นพืชที่มีมาแต่คึกคักบรรพ์ ตาลโตนดปัจจุบันเป็นพันธุ์ที่ได้รับการคัดเลือกโดยธรรมชาติ นับเป็นเวลาหลายล้านปีมาแล้ว การคัดเลือกพันธุ์โดยมนุษย์มีน้อยมาก ตาลโตนดเป็นพืชที่เจริญเติบโตได้ดีในสภาพที่ค่อนข้างแห้งแล้งไม่ชอบดินที่มีสภาพเป็นกรด โดยเฉพาะในที่ชุ่มชื้น

ตาลโตนดเป็นพืชตระกูลปาล์มใบพัดชนิดหนึ่ง ชอบอากาศร้อน ชอบขึ้นในดินทรายหรือดินปนทราย และดินเหนียวแต่ในที่เปียกแฉะ เช่น ตามทุ่งนาตาลโตนดก็เจริญงอกงามดีในที่ดินทรายน้ำกร่อยขึ้นถึง ก็จะยิ่งโตเร็วและมีน้ำหวานจัด นอกจากนี้ยังชอบขึ้นในที่ไม่มีพืชปกคลุม เป็นพืชที่เจริญเติบโตได้ดีในสภาพค่อนข้างแห้งแล้งไม่ชอบดินกรดแต่ก็เจริญเติบโตในที่ชุ่มชื้นได้

ตาลโตนดเป็นพืชที่มีดอกแบบไม่สมบูรณ์เพศ มีดอกตัวผู้และดอกตัวเมีย ต้นเพศผู้และต้นเพศเมียแยกคนละต้น ดอกอยู่บนช่อดอกที่มีกิ่งก้านแขนงช่อดอกใหญ่ยาวแทงออกจากต้นระหว่างกาบใบโค้งงอปลายค่อนข้างแหลมคล้ายวงช้าง เรียกว่า “วงตาล” หรือ “ปลีตาล” ผลมีขนาดใหญ่เป็นทะลาย ผลกลมมีขนาด 6-8 นิ้ว ผลอ่อนมีสีเขียวอ่อน ผลแก่มีสีม่วงแก่ผลสุกเต็มที่มีสีม่วงแก่เกือบดำหรือดำ ผิวเป็นมันภายในผลมีเมล็ดขนาดใหญ่แข็งประมาณ 1-4 เมล็ด ส่วนใหญ่มี 3 เมล็ด มีเปลือกหุ้มเป็นเส้นใยละเอียด เมื่อสุกจะมีสีเหลืองสด ประกอบด้วยแป้งและน้ำตาล เนื้อนุ่มมีกลิ่นหอมใช้ปรุงแต่งสีและกลิ่นในขนมหวานและเค้ก ภายในเมล็ดมีเนื้อสีขาวขุ่น เมล็ดแบนกลม

ตาลโตนดมีถิ่นกำเนิดอยู่ในทวีปแอฟริกาตะวันออก ต่อมาได้แพร่พันธุ์เข้าไปในอินเดีย ศรีลังกา และกลุ่มประเทศในแถบเอเชีย ปัจจุบันมีมากในแถบทวีปเอเชีย อินเดีย ศรีลังกา พม่า กัมพูชา มาเลเซีย อินโดนีเซีย และไทย สำหรับประเทศไทยพบมากในพื้นที่เขตภาคกลางในแถบจังหวัดเพชรบุรี สุพรรณบุรี นครปฐม และภาคใต้แถบจังหวัดสงขลา เป็นต้น

น้ำตาลโตนด

น้ำตาลโตนด การทำน้ำตาลโตนดนั้น จริงแล้วมีในสมัยโบราณแต่ทำเพื่อบริโภคในครัวเรือน และแบ่งปันให้เพื่อนบ้านหรือแจกจ่ายให้กับญาติพี่น้อง ไม่ใช่ทำเพื่อจำหน่ายอย่างในยุคปัจจุบัน และในปัจจุบันนี้มีการรวมกลุ่มกันจัดตั้งเป็นกลุ่มผู้ผลิตน้ำตาลโตนด ผลิตเพื่อส่งออก ทั้งภายในประเทศ และนอกประเทศ มีทั้งน้ำตาลปี๊บ และน้ำตาลปีบ

น้ำตาลโตนดนั้นจำเป็นต้องขึ้นอยู่กับต้นตาลด้วย ว่าอายุได้ที่ยังเพราะตาลส่วนใหญ่ที่ใช้ในการทำน้ำตาลโตนด ต้องมีอายุ 10 ปีขึ้นไป ซึ่งจะอยู่ในระยะแทงช่อดอกใหม่ๆ ซึ่งมีวิธีในการทำคล้าย ๆ กัน ทั้งตัวผู้และตัวเมีย แต่จะแตกต่างกันตรงที่วิธีการใช้ไม้ที่ใช้ขนาดจั้น หรือว่า งวง ซึ่งภาษาชาวบ้าน เรียกว่า ไม้คาบ

ซึ่งน้ำตาลสด ได้จากช่อดอกของตัวผู้ซึ่งเรียกว่า งวงตาล และช่อดอกของตัวเมีย เนื่องจากต้นตาลโตนดเป็นพืชที่แยกกันระหว่างตัวผู้กับตัวเมีย มีกรรมวิธีการทำหลายขั้นตอน กล่าวคือ ขั้นตอนแรกต้องใช้ “ไม้คาบตาล” นวดงวงตาล (ส่วนของช่อดอกตัวผู้และตัวเมีย) วิธีการนวดมีวิธีคล้าย ๆ กัน จะแตกต่างกันเฉพาะไม้ขนาดช่อดอกของต้นตัวผู้จะใช้ไม้ขนาดที่แบนและสั้นกว่าส่วนของต้นตัวเมียจะใช้ไม้กลมและยาวกว่า ขั้นตอนที่ 2 ใช้ “มีดปาดตาล” ปาดบาง ๆ ทุกวัน วันละ 2 ครั้ง คือ ช่วงเช้า แล้วรอให้น้ำหวานหยดใส่ภาชนะที่รองรับไว้ อาจจะเป็นกระบอกไม้ไผ่ ทุ่นอวนลอยหรือแกลลอน ประมาณ 8 – 10 ชั่วโมง แล้วขึ้นไปเก็บพร้อมกับใช้มีดปาดใหม่อีกครั้ง และไปเก็บตอนเย็นวนเวียนอยู่อย่างนี้จนกว่าช่อดอกที่ปาดจะหมดหรือปริมาณน้ำตาลลดลงมากจะนานประมาณ 20 – 40 ลิตร (2ครั้ง) น้ำตาลสดสามารถแปรรูปได้หลายอย่าง เช่น น้ำผึ้ง น้ำตาลแว่น น้ำส้ม กระจ่าง หรือจะบริโภคสดก็ได้รสชาติที่หอมหวานอีกด้วย

คุณค่าทางโภชนาการจากตาลโตนด

ผลการศึกษาของกนก ตีระวัฒน์ และคนอื่นๆ (2531) รายงานว่า น้ำตาลโตนดสด มีค่าปริมาณของแข็งที่ละลายได้ 116 องศาบริกซ์ ปริมาณน้ำตาลทั้งหมด ประมาณ 16.8 เปอร์เซ็นต์ น้ำตาลรีดิวิงซ์ 1.8 เปอร์เซ็นต์ และน้ำตาลซูโครส 15.0 เปอร์เซ็นต์ นอกจากนี้ตาลโตนดสด ยังมีองค์ประกอบดังนี้ ความถ่วงจำเพาะที่ 29 องศาเซลเซียส ประมาณ 1.058 – 1.077

ปริมาณของแข็งทั้งหมด ประมาณ 15.–19.7 กรัม / 100 มิลลิลิตร

เถ้า ประมาณ 0.11–0.41 กรัม / 100 มิลลิลิตร

โปรตีน (N * 6.25) ประมาณ 0.23–0.32 กรัม / 100 มิลลิลิตร

องค์ประกอบทางเคมีของเนื้อตาลโตนดสุก

เนื้อตาลโตนดเมื่อสุก ประกอบด้วยแป้งและน้ำตาลเป็นจำนวนมากและแคโรทีนอยด์ ให้สีเหลือง ไข่แดงสี ขนมต่างๆ เช่นขนมตาล ขนมเค็ก ขนมหีหนุ และไอศกรีม

แคโรทีนอยด์ เป็นกลุ่มสีธรรมชาติที่มีการใช้อย่างแพร่หลายในอุตสาหกรรมอาหารเป็นเม็ดสีที่ใช้สีเหลือง จนถึงสีแดงพบมากที่สุดในธรรมชาติที่ทั้งพืชและสัตว์ เช่น มะเขือเทศ แครอท ไข่แดง เนย มะม่วง แคนตาลูป มะละกอ ลูกพลับ ท้อพีชตระกูลส้ม พริกหยวกสีแดง – เหลือง สับปะรด และแตงโม

แคโรทีนอยด์ เป็นสารประกอบไฮโดรคาร์บอน กลุ่มอะลิฟาติก หรือกลุ่มอะลิฟาติก อะลิไซคลิก ประกอบด้วย หมู่ไอโซพรีน 8 หมู่ เมทิล 2 หมู่

การพาสเจอร์ไรส์

การพาสเจอร์ไรส์ (Pasteurization) เป็นการถนอมอาหารชั่วคราววิธีหนึ่ง โดยใช้ความร้อนในอุณหภูมิระหว่าง 60 - 80 องศาเซลเซียส ซึ่งวิธีการนี้จะทำให้อุณหภูมิไม่สามารถดำรงชีวิตต่อไปได้

ประวัติความเป็นมา

พาสเจอร์ไรส์เป็นการตั้งชื่อเพื่อให้เกิดเกียรติแก่นักวิทยาศาสตร์ชาวฝรั่งเศสชื่อ หลุยส์ ปาสเตอร์ (Louis Pasteur) ซึ่งเป็นคนแรกที่คิดค้นการฆ่าจุลชีพที่แปลกลดอยู่ในเหล้าไวน์ระหว่างปี พ.ศ. 2407-2408 โดยการใช้ความร้อนประมาณ 50 - 60 องศาเซลเซียส ซึ่งการค้นพบนี้ก่อให้เกิดประโยชน์อย่างมากในการผลิตเครื่องดื่มที่ต้องฆ่าจุลชีพ แต่ใช้อุณหภูมิสูงมากไม่ได้ เพราะจะทำให้รสและกลิ่นเปลี่ยนแปลงและในปี พ.ศ.2434 นักวิทยาศาสตร์ชื่อ ซอกเลต (Soxhlet) จึงได้นำวิธีการนี้มาใช้กับนมสด

หลักการ

ความร้อนเป็นพลังงานรูปหนึ่งเมื่อมีอยู่ในสิ่งใดจะทำให้โมเลกุลของสิ่งนั้นเกิดการเคลื่อนไหว ความร้อนทำให้สารโปรตีนแข็งตัวจับกันเป็นก้อนและหมดฤทธิ์โดยการเร่งปฏิกิริยาทางเคมี ความร้อนจึงทำลายเอนไซม์และสามารถทำลายจุลชีพได้ ณ อุณหภูมิน้ำเดือด แต่มีจุลชีพที่พบบางชนิดสร้างเกราะเรียกว่า "สปอร์" หุ้มตัวเอง ทำให้สามารถต้านทานอุณหภูมิน้ำเดือดได้แต่จะตายเมื่อใช้ความร้อนสูงกว่าอุณหภูมิน้ำเดือดภายในระยะเวลาที่เหมาะสม

วิธีการพาสเจอร์ไรส์

วิธีการพาสเจอร์ไรส์มี 2 วิธีคือ

1. วิธีใช้ความร้อนต่ำ - เวลานาน (LTLT : Low Temperature - Long Time) วิธีนี้ใช้ความร้อนที่อุณหภูมิ 62.8 - 65.6 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที เมื่อผ่านความร้อน โดยใช้เวลาตามที่กำหนดแล้ว ต้องเก็บอาหารไว้ในที่เย็นซึ่งมีอุณหภูมิต่ำกว่า 7.2 องศาเซลเซียส กรรมวิธีนี้นอกจากจะทำลายแบคทีเรียที่ทำให้เกิดโรคแล้วยังยับยั้งการทำงานของเอนไซม์ย่อยไขมันชนิดไลเปส (Lipase) ซึ่งเป็นตัวการทำให้เกิดกลิ่นหืนในน้ำมันด้วย

2. วิธีใช้ความร้อนสูง - เวลาสั้น (HTST : High Temperature - Short Time) วิธีนี้ใช้ความร้อนที่อุณหภูมิสูงกว่าวิธีแรก แต่ใช้เวลาน้อยกว่าคืออุณหภูมิ 71.1 องศาเซลเซียสคงไว้เป็นเวลา 15 วินาที อาหารที่ผ่านความร้อนแล้วจะได้รับการบรรจุลง กล่องหรือขวด โดยวิธีปราศจากเชื้อแล้วนำไปแช่เย็นที่อุณหภูมิ 7.2 องศาเซลเซียส

ประโยชน์และข้อควรปฏิบัติ

การพาสเจอร์ไรส์เป็นการถนอมอาหารแบบชั่วคราว เพราะสามารถป้องกันมิให้จุลชีพเจริญในช่วงระยะเวลาหนึ่ง แต่สารอาหารยังอยู่ครบถ้วนหรือเกือบครบถ้วน ดังนั้นจึงมีประโยชน์ต่ออาหารที่ต้องรับประทานเป็นประจำแต่ไม่เก็บไว้นาน ๆ เช่น นม น้ำผลไม้ ไอศกรีม ก่อนนำไปปั่นแข็ง เป็นต้น

ลอดช่อง

ลอดช่องหรือเซนดอล เป็นขนมพื้นบ้านที่มีจุดกำเนิดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และเป็นที่ยอมรับในอินโดนีเซียมาเลเซีย พม่า (เรียกว่า *Mont let saung*) เวียดนาม และสิงคโปร์

ส่วนสาเหตุที่ในประเทศไทยใช้ชื่อว่า "ลอดช่องสิงคโปร์" นั้น มาจากการที่ใน พ.ศ. 2504 ร้านลอดช่องร้านแรกในประเทศไทย ตั้งอยู่ที่หน้าโรงพยาบาลศิริราชหรือโรงหนังเฉลิมบุรี บนถนนเยาวราช เมื่อผู้คนไปทานจึงมักจะเรียกว่า "ลอดช่องหน้าโรงหลังสิงคโปร์" จนในที่สุดตัดทอนเหลือแต่เพียง "ลอดช่องสิงคโปร์"

รากศัพท์

ในอินโดนีเซียเชื่อว่า เซนดอลมีความเกี่ยวข้องกับคำ *jendol* ในภาษาชวา ภาษาซุนดาและภาษาอินโดนีเซีย หมายถึง โหนก หรือ โป่ง ซึ่งมีความหมายโดยนัยหมายถึงเยลลี่ที่มีรูปร่างคล้ายตัวหนอน ในเวียดนาม เรียกว่า *bánh lot*," ซึ่งเป็นส่วนผสมของขนมที่ชื่อ *chè* หรือ *chè ba màu*

ส่วนผสมทั่วไปของลอดช่องสิงคโปร์คือกะทิ แป้งป็นเป็นรูปแท่งใส่สีเขียว โดยปกติมาจากใบเตย น้ำแข็งป่นและน้ำตาลมะพร้าว ส่วนผสมเพิ่มอื่นๆ ได้แก่ ถั่วแดง ข้าวเหนียว เฉาก๊วย ในซุนดา ลอดช่องสิงคโปร์

เป็นขนมทำจากแป้งหรือสาหร่ายเป็นแท่ง กินกับกะทิและน้ำเชื่อมจากน้ำตาลของต้นหมาก ไม้ใต้น้ำแข็ง ในภาษาชวา เช่นคอลล หมายถึงส่วนที่เป็นแป้งสีขาวเท่านั้น ถ้านำเช่นคอลลมารวมกับน้ำตาลมะพร้าว และกะทิจะเรียกคาวต คาวตที่นิยมมากที่สุดคือ เอส คาวตในชวากลาง ด้วยอิทธิพลจากสิงคโปร์ และอาหารตะวันตก ทำให้มีลวดช่องสิงคโปร์รูปแบบแปลกๆ เช่น กินกับไอศกรีมวานิลลาหรือทุเรียน

อุปกรณ์และวิธีการทำน้ำตาลโตนดพาสเจอร์ไรซ์

วัสดุและอุปกรณ์

วัตถุดิบ

1. เนื้อตาล โตนด
2. ฟ้ายาวบาง
3. เทอร์โมมิเตอร์
4. Hand refractometer
5. น้ำเปล่า

วิธีการทำน้ำตาลโตนดพาสเจอร์ไรซ์

นำน้ำตาลผสมน้ำในอัตราส่วนที่เหมาะสม
ให้มีปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้อยู่ที่ประมาณ 17-18 องศาบริกซ์

ผสมน้ำตาลสอกับน้ำให้เข้ากัน

นำน้ำตาลโตนดสดไปให้ความร้อนเพื่อพาสเจอร์ไรซ์
ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส คงไว้นาน 15 วินาที

จากนั้นบรรจุลงในขวดสะอาดที่ผ่านการลวกฆ่าเชื้อแล้ว (กรณีบรรจุร้อน)
หรือหล่อเย็นที่อุณหภูมิน้ำเย็น 0 องศาเซลเซียส (กรณีบรรจุเย็น)

หล่อขวดในน้ำเย็นที่อุณหภูมิน้ำเย็น 0 องศาเซลเซียส (กรณีบรรจุร้อน)
จนกว่าน้ำตาลโตนดในขวดจะเย็นเท่ากับ 4 องศาเซลเซียส

เก็บน้ำตาลโตนดไว้ในตู้เย็น

อุปกรณ์และวิธีการทำหลอดชงตาล

วัสดุและอุปกรณ์

วัตถุดิบ

1. เนื้อตาล
2. แป้งข้าวเจ้า
3. แป้งท้าวยายม่อม
4. แป้งถั่วเขียว
5. แคลเซียมไฮดรอกไซด์
6. น้ำเปล่า

อุปกรณ์ในการผลิต

1. เครื่องชั่ง 2 ตำแหน่ง
2. เครื่องบดชนิดละเอียด
3. เทอร์โมมิเตอร์
4. นาฬิกาจับเวลา
5. ตู้อบลมร้อน
6. ผ้าขาวบาง
7. อ่างสแตนเลส
8. ถาดสแตนเลส
9. หม้อสแตนเลส
10. เตาแก๊ส
11. พายไม้
12. เครื่องผสม
13. หัวผสมแบบตะกร้อ
14. เครื่องโฮโมจีไนซ์ (homogenizer)

วิธีการทำ

ตารางที่ 1 ส่วนผสมของผลิตภัณฑ์ลอคช่องผสมเนื้อตาล

ส่วนผสม	ปริมาณ	
	กรัม	ร้อยละ
แป้งข้าวเจ้า	110	12.94
แป้งท้าวยายม่อม/แป้งสาลี	20	2.35
แป้งถั่วเขียว	20	2.35
เนื้อตาลสด	250	29.41
แคลเซียมไฮดรอกไซด์/น้ำปูนใส	450	52.95
น้ำเปล่า	0	0
รวม	850	100.00

ขั้นตอนการผลิตลอคช่องผสมเนื้อตาล

- นำแป้งข้าวเจ้า แป้งท้าวยายม่อม แป้งถั่วเขียว แคลเซียมไฮดรอกไซด์ และเนื้อตาลผง ที่เตรียมไว้ คนในเข้ากันด้วยเครื่องผสมอาหาร โดยใช้หัวตีรูปตะกร้อ ตีส่วนผสมกับน้ำ 50 มิลลิลิตร ให้เข้ากันที่อัตราเร็วหมายเลข 1 นาน 10 นาที แล้วเติมน้ำเพิ่มอีก 625 มิลลิลิตร
- นำน้ำแป้งที่ได้ไปผสมและลดขนาดของเนื้อตาลด้วยเครื่องโฮโมจิไนซ์ (homogenizer) ด้วยความเร็วรอบ 15,000 ต่อนาที นาน 3 นาที
- นำไปตุ๋นด้วยหม้อ 2 ชั้น อุณหภูมิ 90-100 เซลเซียส นาน 25 นาที เมื่อยกพายขึ้นน้ำแป้งจะมีลักษณะที่สามารถไหลได้ อุณหภูมิแป้งประมาณ 80 เซลเซียส
- เตรียมน้ำเย็นใส่อ่างแตนเลสที่สูงจากก้นอ่างประมาณ 8 นิ้ว อุณหภูมิเย็นประมาณ 5 องศาเซลเซียส
- เตรียมพิมพ์ลอคช่องที่มีลักษณะทรงกระบอกที่สามารถใส่น้ำแป้งและเจาะรูเส้นผ่านศูนย์กลางของรู 0.5 เซนติเมตร เทน้ำแป้งใส่พิมพ์ ให้พิมพ์ห่างจากระดับน้ำประมาณ 10 นิ้ว เส้นลอคช่องจะไหลผ่านพิมพ์ลอคช่องลงสู่เย็น
- พักเส้นลอคช่องไว้ในน้ำเย็น 5 นาที นำกระชอนตักเส้นลอคช่องขึ้นจากน้ำเย็นทิ้งให้สะเด็ดน้ำ

กระบวนการผลิตลอดช่องผสมเนื้อตาล

นำส่วนผสมใส่ลงในเครื่องตีผสมอาหาร (Kitchen aid) ใช้หัวตีรูปตะกร้อ ตีส่วนผสมกับน้ำให้เข้ากันที่อัตราเร็ว

หมายเลข 1 นาน 10 นาที

นำน้ำแป้งที่ได้ไปผสมและลดขนาดของเนื้อตาลด้วยเครื่องโฮโมจีไนซ์ (homogenizer)

นำน้ำแป้งที่ได้ใส่หม้อสแตนเลส ตุ่นด้วยหม้อ 2 ชั้น อุณหภูมิ 90-100 องศาเซลเซียส

กวนน้ำแป้งด้วยพายไม้ นาน 25 นาที

เทน้ำแป้งใส่พิมพ์ ให้พิมพ์ห่างจากระดับน้ำประมาณ 10 นิ้ว

พักเส้นลอดช่องไว้ในน้ำเย็นอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส นาน 5 นาที

นำกระชอนตักเส้นลอดช่องขึ้นจากน้ำเย็นทิ้งให้สะเด็ดน้ำ

ภาพที่ 10.4 กระบวนการผลิตลอดช่องผสมเนื้อตาล

บรรณานุกรม

- กิตติพงษ์ ห่วงรั้ง .2537. **การแปรรูปอาหาร**. คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า
คุณทหารลาดกระบัง, กรุงเทพมหานคร. 753 หน้า
- วิไล รังสาดทอง. 2546. **เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร**. บริษัทเท็กซ์แอนด์เจอร์นัลพับลิเคชันจำกัด. คณะ
วิทยาศาสตร์ประยุกต์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, กรุงเทพมหานคร. 500 หน้า
- จารุณี มาสมจิตร และ ชลธิชา เทพรักษ์. 2545. **การศึกษากระบวนการผลิตตาลผง**. วิทยุฉบับพิมพ์.
คณะเทคโนโลยีการเกษตร, สถาบันราชภัฏเพชรบุรี.
- ฤทัยภักดี มุลาสิน. 2550. **การผลิตแป้งบัวลอยสำเร็จรูป**. วิทยุฉบับพิมพ์.คณะวิทยาศาสตร์,
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- นิรนาม. ม.ป.ป.ก. **ลักษณะของน้ำตาลโตนด**. แหล่งที่มา : <http://www.phetchaburi.doae.go.th>
(วันที่ค้นข้อมูล : 20 มกราคม 2555)
- บุญมา นิยมวิทย์ และพะยอม อัครวิบูลย์กุล. 2547. **ผลิตภัณฑ์จากลูกตาล**. อาหาร34(4): 272-276.
- มันทนา ธานีพูล. 2553. **ขนมลอดช่องไทย**. แหล่งที่มา: <http://korat.doae.go.th>
(วันที่ค้นข้อมูล : 16 ธันวาคม 2554)
- Fellows , P.J. 2000. **Food Processing Technology**, 2nd CRC Press LLC., Boston. 575 p.
- Lewis, M. J. 1987. **Physical Properties of Foods and Food Processing Systems**. Ellis Horwood Ltd.,
Chichester. 465 p.
- <http://web.ku.ac.th/schoolnet/snet4/cell/past.htm>
- <http://th.wikibooks.org/wiki/น้ำตาลโตนด>
- <http://th.wikipedia.org/wiki/ลอดช่อง>
- http://www.raisathon.com/otop/otop_detail.php?otop_id=00000000004